

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 4539

за изменение в частта за разноските

гр. София, 29.04.2024 г.

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 20
състав**, в закрито заседание на 29.04.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Светлана Димитрова

като разгледа дело номер **6168** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производство е по чл. 248 ГПК вр. чл. 144 АПК – за изменение и допълване на съдебно решение в частта на разноските.

Образувано е по изпратено на 19.03.2024г. чрез пощенски оператор искане на жалбоподателя П. Я. И., чрез адв. Т. Т., с вх. № 11340/ 21.03.2024 г. по описа на съда, именувано като касационна жалба.

Предвид уреденото в нормата на чл. 248 ГПК специално производство по изменение и допълнение на съдебното решение в частта за разноските, ангажиращо правораздавателната компетентност на съда, постановил съдебния акт, чието изменение и допълване се иска, а не на по-горния по степен съд, настоящият съдебен състав с разпореждане от 26.03.2024 г. е приел депозираната касационна жалба като искане по чл. 248 ГПК, съобразявайки обстоятелствената и петитумна част на същата. В искането жалбоподателят поддържа неправилност на преценката на съда за наличие на обстоятелства, обосноваващи редуциране на размера на претендираното адвокатско възнаграждение. Доводите на жалбоподателя са, че предмет на обжалването е не неправилно начисленото мито и ДДС ,а незаконосъобразността на издаденото решение на директора на Териториална дирекция митница Б., поради което договорения и заплатен от жалбоподателя адвокатски хонорар в размер на 1000 лв. минималния предвиден в чл.8 ,ал.3 от Наредба №1 /2004г.

На следващо място се иска допълване на съдебното решение в частта за разноските, тъй като съдът бил пропуснал да присъедини сторените от жалбоподателя разноски по административното производство пред Митница Б., които са в размер на 300 лв.,съгласно приложен по административната преписка Договор за правна защита и съдействие и адвокатско пълномощно.

Ответната страна –директора на ТД Митница Б. не взема становище.

Искането за изменение и допълване на съдебното решение в частта за разноските е предявено в срока по чл. 248, ал. 1 ГПК от страна в производството, представила списък на разноските по чл. 80 ГПК, поради което същото е процесуално допустимо.

Разгледано по същество е неоснователно.

С решение № 1293/ 27.02.2024 г. съдът е отменил по жалба на П. Я. И.,от [населено място] ,ж.к. М. долина“ №1, вх.Б, ап.16, Решение № 32-169031 от 04.05.2023 г, на ЗА директор на Териториална дирекция Митница Б., Агенция „Митници“, с което по митническа декларация с MRN 20BG001008016037R0 от 29.01.2020 г. са определени допълнителни задължения за мито и данък добавена стойност за внесената и допусната до свободно обръщение стока.

Съобразно изхода на делото и с оглед заявената от жалбоподателя претенция за присъждане на разноски със списъка по чл.80 ГПК /л. 121/, съдът, в съответствие с нормата на чл. 81 ГПК, се е произнесъл по тази претенция. Присъдил е сумата от 400,00 лева – адвокатско възнаграждение, след уважаване на възражението на пълномощника на ответника с правно основание чл. 78, ал. 5 ГПК за прекомерност на заплатеното от жалбоподателя адвокатско възнаграждение в размер на 1000,00 лева.

Изводите си за наличие на основание за редуциране на размера на претендираното от жалбоподателя адвокатско възнаграждение съдът е мотивирал с правната и фактическа сложност на делото и извършените от пълномощника на жалбоподателя процесуални действия като е съобразил и броя проведени открити съдебни заседания.Приел е и че делото е с материален интерес по смисъла на чл. 8, ал. 1 , във вр. чл.7,ал.2,т.1 от Наредба № 1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения,който в случая се измерява със сумата, за която с решението са установени допълнителни държавни вземания, в общ размер на 917.63 лева, доколкото неблагоприятното засягане на правната сфера на жалбоподателя се проявява именно до този размер. Присъденият размер на адвокатското възнаграждение е съобразен с минималния такъв, установен в приложимата с оглед предмета на спора норма на чл. 7, ал. 2, т. 1 във вр.чл.8,ал.1 от Наредба № 1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.Съобразно заявения списък по чл.80 ГПК съдът е присъдил с решението си и сторените от жалбоподателя разноски за д.т. -10лв. и превод на документи представени в съдебното производство в размер на 77 лв.

В рамките на настоящото производство съдът не намира основание за изменение на решението в частта му за разноските, като препраща към мотивите, изложени в съдебното решение.

По искането за допълване на съдебното решение в частта за разноските, с оглед доводите на жалбоподателя, обективирани в искането по чл. 248 ГПК, съдът констатира, че видно от съдържанието на протокола от о.с.з. на 31.01.2024г., в което е участвал адв. Т. и когато е даден ход по същество, не е заявено устно от него такова искане нито е посочено в представения списък на разноските.

Допълнително следва да бъде уточнено, че разноските подлежащи на възстановяване по правилата на чл. 143 АПК включват само разноски, направени от страните във връзка с образуване, обезпечаване на движението и приключване на едно съдебно производство. Разноските, направени от страната преди и извън съдебното производство не подлежат на възстановяване по правилата на чл. 143 АПК. Поради това доводът на жалбоподателя, че упълномощеният адвокат е представлявал жалбоподателят в административното производство пред ТД „Митница Б.“ не е релевантен при определяне на обема на предоставената от страна на пълномощника по настоящото дело правна помощ.

Независимо от горното, видно от приложения с административната преписка договор

за правна защита и съдействие (л. 30), същият договор е сключен на 28.04.2023 г., като с него е договорено и заплатено в брой от жалбоподателя адвокатско възнаграждение в размер на 200 лева, а не претендираното с искането в размер на 300 лв
Предвид горното, искането за изменение и допълване на решението в частта за разноските е неоснователно и следва да бъде отхвърлено.
Така мотивиран Административен съд София-град

ОПРЕДЕЛИ:

ОТХВЪРЛЯ искане на П. Я. И., чрез адв. Т. Т., вх. № 11340/ 21.03.2024 г. по описа на съда, именувано като касационна жалба за изменение и допълване на решение № 1293/ 27.02.2024 г. в частта на разноските.

Определението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд на Република България в 14-дневен срок от съобщаването му.

На основание чл. 138 АПК препис от определението да се изпрати на страните.

СЪДИЯ: